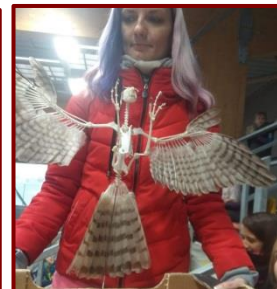
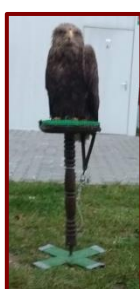

2 říjen 2019

S německými kamarády

Více čítek v textu na str. 2.

SENÁT

Jednání Senátu - Horní sněmovny 30. 9. 2019

Přítomni: Miroslav Homr, 6.A, Tomáš Brož, 6.C, Julie Princlová, 7.A, Tomáš Hora, 7.B, Adéla Kabátová, 7.C, Jan Eckhardt, 8.A, Julie Švarcová, 8.B, David Hloušek, 8.C, Jakub Šatra, 9.A, Daniel Noska, 9.B, Adéla Kašová, 9.C, Mgr. Naděžda Vlasáková, Mgr. Jaroslav Šedivý.

Program:

- Setkání kmostrů v zoologické zahradě** – zástupci SHS: Tomáš Brož a Martin Škarda; za SDS: Dominik Děd a Aleš Andrýs, doprovod pan učitel Vladimír Škarda; kladné ohlasy, po úvodní části prohlídka zoo, zaujalo cibetkové kafe; příště počítat s pozdějším návratem.
- Vyhlášení soutěže v třídění odpadu** – říjen 2019 – květen 2020; novinkou je rozdělení odměny mezi tři třídy.
- Dny přátelství s německou reálkou v Dobřanech** – seznámení s připraveným programem
- Informace o Resty** – z pražské Arcidiecézní charity; Resty v roce 2020 dokončí dvouletý kurz na kadeřnici, a tím

by její podpora měla skončit; do příštího jednání projednat ve třídách, zda si vybereme další dítě k Adopci na dálku

5. Turnaj Resty Nankingy – příprava jeho další podoby; svolání pracovní skupiny na čtvrtek 3. 10. do ředitelny; pozvaní: Mgr. Kouřil, Mgr. Hajšman, za SHS: D. Noska, Adéla K., Julie Š., M. Homr, T. Brož, Mgr. Vlasáková, Mgr. Šedivý

6. Aréna:

- závady ve třídách: 9.A – odlepené umyvadlo, 7.A – poškozená dvířka od skříně; zopakován postup, jak nahlásit závadu ve třídě k opravě
- 9.C – požadavek na větší zrcátka na záchodech; dána rada, aby se žáci obrátili na pana zástupce, který je v tomto kompetentní

Příští jednání: pondělí **4. 11. ve 12.30 hod.** v ředitelně

Zapsala: Julie Princlová, 7.A

Poznámka: V říjnu se nekonalo jednání Senátu – Dolní sněmovny.

Zážitky na každém kroku

Setkání s německými přáteli

V pondělí 14. 10. 2019 přijela kolem půl třetí odpoledne s menším zpožděním parta žáků, žákyň a učitelů z partnerské Reálné školy v Obertraublingu na dobřanské nádraží. Po příjezdu si šli odložit zavazadla do školní jídelny a společně jsme se vydali na Šlovický vrch, kde na nás čekal pan O. Peksa. Provedl nás částí „Šlovičáku“, ukázal nám lístnohy letní i kuňky žlutobřiché a řekl nám o nich více. Divoké koně jsme také viděli, zjistil jsem, že jejich „velitel“ se jmenuje Čenda. Byl to prostě fešák. Vzhledem k tomu, že jsme se museli vracet včas do rodin, museli jsme báječnou vycházku ukončit dříve, než jsme stihli všechno projít. Přesto musím říct, že byla skvělá. Když vycházka skončila, šli jsme domů se svými partnery. Pozdní odpoledne a večer jsme trávili různě, já jsem se se svým kamarádem vydal na bowling. Po celý zbytek večera jsme se skvěle bavili. Když večer skončil, těšil jsem se den následující. (*Jan Eckhardt, 8.A*)

Už druhý den ráno jsme se setkali s českými a německými žáky před školou, abychom mohli jet na zámek Kozel ve Štáhlavech. Cesta tam probíhala úplně normálně, jeli jsme „vlastním“ autobusem. Jen nám trochu kapalo na hlavu. Když jsme přijeli k hradu, byli jsme sice trochu mokří, hlavně ti, kteří seděli vzadu, ale to vůbec nevadilo. Přišli jsme k zámku a měli jsme 15 minut čas všechno si prohlédnout kolem zámku. Náš vyhrazený čas byl naplněn činnostmi podle nás. Mohli jsme, kam chceme, ale pět minut před prohlídkou Kozlu jsme museli být nastoupení. Já jsem si volno užila focením a kocháním se – výhled byl nádherný. Prohlídka zámku Kozel byla krásná. Zajímavé bylo, že tam bylo několik pokojů, nebyly průchozí a v každém pokoji byly kamna a z venku dávali sluhové do kamen dřevo nebo uhlí. Prohlídka trvala asi půl hodiny, ale mně to ani nepřišlo. Naopak, měla jsem pocit, že jsme tam byli tak deset minut. Moc se mi zde líbilo, takže pokud se nudíte a chcete někam vyrazit, třeba na prohlídku hradu či zámku, jedte na Kozel.

Když bylo po prohlídce, jeli jsme na Radyni. Naštěstí ne tím autobusem jako na Kozel, ale jeli jsme „normálním nudným“ autobusem. Na Radyni jsme si užili výhled a hráli jsme různé hry. Ale pak přišlo něco, co nikdo nečekal. Dostali jsme papíry a v nich byl napsaný text. Byla to pověst o Radoušovi. Jelikož jsme se o té pověsti učili už ve škole, tak jsem to číst nemusela. (Proto se, děti, uče. Může se

vám to v budoucnosti hodit.) Hned poté jsme se měli ve skupince domluvit a sehrát nějakou scénku – ztvárnit obsah pověsti, ale sehrát ji jako horor, detektivku, zamilovaný příběh apod. Moje skupinka měla téma horor. A co jiného jsme měli dělat než scénku, jak Radouš zabíjel své manželky a ta poslední čili sedmá viděla kostry mrtvých žen a dětí. Cvičili jsme zhruba čtvrt hodiny a pak jsme to všem předvedli. Po našich představeních, která se velmi povedla, jsme jeli do Olympie. Zde jsme měli dvě hodiny na nákupy, posezení apod. Pak už následovala cesta do Dobřan. To už bylo na nás, co budeme dělat.

Já jsem šla s mojí německou partnerkou na minigolf společně s dalšími spolužáky. Tento den byl dlouhý, ale máme hodně zážitků a na ty se nezapomíná. (*Marie Tomášková, 7.B*)

Poslední den, 16. 10. 2019. Hned ráno jsme se sešli před školní jídelnou, odkud jsme přešli k budově druhého stupně, kde nám dali pít na celý den. Poté jsme se vydali na stadion do Pebal arény, kde pro nás byla připraveno sokolnické show. Pan sokolník nám pověděl mnoho o těchto orlech, ukázal, co dokážou a jak umějí létat.

Když představení skončilo, rozdělili jsme se do dvou skupin a vydali se - jedna skupina na stolní tenis a ta druhá do dobřanské pekárny. Já jsem byla v té druhé skupině, takže mojí první zastávkou bylo pekařství. Nejprve nás pan Fonhauser provedl pekárnou, viděli jsme velké pece, sklad mouky a také pracoviště cukrářky a poté jsme si šli udělat škvarkové placky, které jsme si později náležitě vychutnali. Pan Fonhauser nám povídal o pekárně, ukázal místa, které jen tak nevidíte. Po svačině, což byly koblihy, housky a domácí sušenky jsme se vydali do herny stolního tenisu, kde se hrála „obíhačka“ a zápasy.

Když jsme se sešli s druhou skupinou, čekal nás oběd ve školní jídelně a poté přesun Čechů a Němců na dobřanské nádraží, kde jsme s nimi zůstali až do příjezdu vlaku, který měl patnáct minut zpoždění.

Loučení bylo velmi smutné, ale čas uteče jako voda a my se s nimi setkáme zase příští rok v dubnu. Já jsem si návštěvu německých žáků velmi užila a doporučovala bych to každému, kdo umí alespoň trochu anglicky. (*Anna Umnerová, 7.B*)

17. listopad 1989

17. listopad roku 1989 je den, kdy vyšli studenti do ulic na protest proti komunistickému režimu, který u nás v té době vládl. Toho dne byli také napadeni studenti Veřejnou bezpečností (policí). Ke studentům se postupně připojili další lidé. Dnes se této události říká Sametová revoluce. Díky této revoluci máme dnes svobodu, můžeme jet kamkoliv a můžeme říkat cokoliv.

Město Plzeň si 17. listopadu 2019 připomene 30. výročí od události listopadu 1989 celodenním programem. Lidé se mohou těšit na besedy a rozhovory s pamětníky a na výstavy. Na Anglickém nábřeží se v 10.00 hodin otevře provizorní kavárna s pódium, na kterém budou vystupovat herci z plzeňského divadla a z Prahy. Součástí programu bude rodinná soutěž, která nejmladší generaci přiblíží události před 30 lety. Mimo jiné vystoupí zástupci studentských stávkových výborů. Akce vyvrcholí v 17.11 nespécifikovanou performancí.

Přijďte poznat, co zažili vaši rodiči, pojdte si připomenout, jak to tehdy bylo. (*Jaroslav Holý, 6.C*)

Záchrana na poslední chvíli

Každý chce nebo chtěl být „superhrdinou“, jenomže superhrdinové neexistují. Ještě před druhou světovou válkou se našel jeden chlapík jménem Nicholas Winton. Ještě před několika týdny jste toto jméno neznali, ale díky dokumentu, na kterém jste byli, už něco víte, kdo to byl.

Nicholas Winton byl obyčejný člověk, ale i přesto se mu povedlo něco nečekaného. Zachránil 669 dětí. Tyto děti se nazývají „Wintonovy děti“, protože on je před válkou dokázal dostat do bezpečí, za hranice, kde byly uchráněny před jistou smrtí, a pro něj byla celá tato akce velký risk. Jenže on o tom asi ani tak nepřemýšlel. Děti byly odvezeny do Velké Británie a Švédska. Zajímavé na tom všem je, že když skončila 2. světová válka, „Wintonovy děti“ nevěděly, kdo jim pomohl utéct z Československa. Nicholas to padesát let držel v tajnosti. Ale

když jeho manželka našla knihu výstřížků, byla zvědavá a začala se vyptávat. Mnohé zjistila. Jak to bylo před válkou a jak to bylo po válce. Byla velice šťastná, když se dozvěděla, že její muž zachránil 669 dětí, ale nejvíce jí vrtalo hlavou, proč se o tom před nikým nezmínil. Jednoho dne byl pozvaný do televize, kam přišly i jeho „dětí“, ale to on nevěděl. Když se dozvěděl nejen on, ale celý svět, že tam jsou „jeho“ děti a bude se mluvit o něm a o tom, co udělal, nemohl tomu všemu uvěřit. Winton byl velmi odvážný a laskavý, přesto velmi skromný a netoužil po slávě a vděcích.

Takových lidí, jako byl Winton, žilo určitě více, možná ještě někde žijí. A doufám, že takových, jako byl on, bude ještě mnoho v našich generacích.

Dokument o Nicholasovi Wintonovi by měl vidět každý, aby viděl, jak to bylo. Filmový dokument je velice pěkně zpracovaný. Když jsme se ptaly spolužáků, zjistili jsme, že pořad měl velice dobré ohlasy. (*Marie Tomášková, 7.B*)

Rozhovor se Zdeňkem Tulisem, dramaturgem dokumentu Nicholas Winton - síla lidskosti

Proč jezdíte s tímto dokumentem po školách? Já si myslím, že po školách nejezdím. Ty školy jezdí za tímto programem a chodí do kin a do kulturních domů, protože si myslíme, že je to potřeba, aby děti věděly, že jsou mezi námi slušní lidé, jako byl Nicholas Winton, který dovedl pomoci, když bylo potřeba. A navíc tomuto člověku se podařila tak fantastická věc a představte si, že o tom skutečně těch padesát let mlčel a nikomu to neřekl, protože to byl slušný člověk. A my vás chceme seznámit se slušnými lidmi, což je strašně potřeba v dnešní době. **Na kolika místech jste přibližně byl a jaký to sklidilo úspěch?** Tento program už běží šestnáctým rokem a reakce diváků byla stejná jako u vás, tak doufám, že dobrá. Více méně máme projetou celou republiku od těch nejmenších vesnic a městeček až po ta velká města a ta situace se pořád opakuje, protože vy se měníte taky a jednou za pět let navštívujeme místa znovu, kdy už se vyměnily děti na školách. **Znal jste se s Nicholasem osobně, a pokud ano, jaký byl?** Znal jsem se s ním a bylo to z nejhezčí, co mě v životě potkalo, protože jsem potkal fantastického muže, který byl skromný, hodný, usměvavý, byla s ním legrace, a navíc nikdy neodepřel pomoc komukoliv, když to považoval za vhodné a nutné. **Co ve vás dokument zanechal?** Dokument ve mně zanechal pocit, že je tady naděje, že když se budeme k sobě chovat slušně, tak že to s námi nebude tak špatné. **Co podle vás vedlo Nicholase Wintona zachránit židovské děti?** No, ony to nebyly jenom židovské děti a byla by to chyba, kdybyste z kina s tímto dojmem odcházeli, ale ty děti byly před jistou smrtí a on se rozhodl, že jim pomůže a dotáhl to až do úplného konce, i když ho pořád někdo zrazoval a nikdo mu nechtěl moc pomáhat a nikdo nevěřil, že to půjde, ale ono to jde (šlo). **Udělal byste to, co Nicholas?** Já nevím, asi ano, kdybych byl v té situaci a měl tu možnost, tak si myslím, že každý slušný člověk by se měl takhle zachovat. Tak počítám s tím, že bych velice rád minimálně tomu Nicholasovi v té době pomáhal. **Když jste se dozvěděl o panu Wintonovi, chtěl**

jste být jako on? No, já si myslím, že pokud se člověk dívá na svět kolem sebe, tak vidí, že to není všechno dobré, tak by se to měl snažit trochu zlepšit a Niki zlepšil tuhle situaci, mlčel a nikomu o tom neřekl, protože to byl skromný člověk. Takže ano, každý by chtěl být takovým malým Wintonem. **Kolik dostal dokument ocenění?** No, tak ocenění dostal prakticky na každém festivalu, kterého se zúčastnil. My jsme to nějak nepočítali, ale určitě to bylo kolem takových 35 až 37 cen, buď cen diváků, anebo hlavních cen, anebo nějakých jiných cen, které jsou udělovány na festivalech. Tohle je takzvaný krátkometrážní snímek, to znamená, že to je film do šedesáti minut. Pan režisér Matěj Mináč se rozhodl, že udělá ještě nadstavbu tohoto filmu, která se jmenuje Nickyho rodina. Ta trvá skoro dvě hodiny, tím pádem může absolvovat festivaly zase v jiné kategorii, kategorii dlouhometrážních snímků. A tento film už má 39 cen po celém světě. Teď čekáme, až bude ta čtyřicátá. **Myslíte si, že existoval někdo podobný jako Nicholas?** Existoval. Existovalo spoustu lidí, kteří pomáhali dětem, ale to už je jiná kapitola. Já bych vám mohl říct jedno jméno - Irena Sendler, a až budete u internetu, tak si to najděte. Je to příšerný život dámy, která zachránila 2.000 dětí z varšavského gheta. **Vozíte s sebou knihu se jmény zachráněných dětí?** Přiznám se, že část této knížky tady mám, ale už na to nezbyvá čas, protože většinou máme dvě představení. Paní učitelky spěchají s dětmi zase zpátky do školy, takže... Když si o ni někdo řekne, tak se na ni může podívat, alespoň na tu část. Podívejte se na www.wintonfilm.com. **Děkujeme za rozhovor.** (Anna Umnerová a Marie Tomášková, 7.B, Simona Šmídová a Barbora Boušková, 6.B)

ČESKÁ TELEVIZE

Dne 8.10. se vydala naše třída - 5.A a třída 4.D na nejlepší výlet do České televize. Cestou jsme se zastavili na krásné podívané v Kněževsi, kde jsme viděli odlétat a přilétat letadla. Soutěžili jsme, kdo uvidí první přilétat letadlo. Poté jsme vyjeli do Prahy na Kavčí hory do České

televize. V České televizi jsme nejprve šli do sálu, kde nám pustili bombastický film. Dál jsme šli do studia, kde se natáčela Kouzelná školka s Michalem Nesvadbou, se kterým jsme si pak udělali společnou fotku. Skoro nakonec nám ukázali

umělé byty na natáčení, které vypadaly jako opravdové. Na závěr jsme si mohli vyzkoušet, jak se natáčí, sednout si do Večerníčkova autíčka, zkusit mluvit zprávy a obléci si různé paruky. Bylo to moc hezké a přeji vám, abyste se tam jeli také podívat.

Iveta 5.A

UKÁZKA SOKOLNICTVÍ

V nově postavené hale pod nádražím proběhla ukázka sokolnictví. Pán nám ukazoval různé ptáky. Na ruce měl koženou rukavici, aby ho nepoškrábali, nechával ptáky volně proletět a oni sedali zpátky na rukavici. Když se obrovský orel usadil na zábradlí, všichni ho fotili. Poštolka si sedla kamarádovi na hlavu.

Andrea 5. C

Nejvíce se mi líbil orel mořský. Měl rozpětí 2 m, dožije se 40 - 50 let. A jmenoval se Pat. A potom tam byla sova a ta dokáže letět rychlostí 80 kilometrů v hodině. Má dobrý zrak, čich a jmenovala se Sisi. Má 4 drápy dopředu a jeden dozadu. A ten orel přiletěl skoro k nám.

Váša 2. C

Orel byl tmavě hnědý, největší a pořád v pozoru. Poštolka je ze všech vystavených dravců nejmenší a nejagresivnější (Nevypadalo to tak). Raroh s šedivými a krémovými bílými peříčky je opravdu moc bystrý. Až tak, že musel mít na očích speciální čepičku.

Miša 4.B

Orel se prý dožívá až 50 - 60 let, výr 20 - 30 let, poštolka 8 - 10 let. Ten orel přistál na zábradlí. Pán tam měl osmiměsíční mrtvé mládě, to mělo tak krásně šedivé chloupky a zobáček měl také krásný.

Jakub 4. B

Pan sokolník říkal, že se masožraví ptáci živí obojživelníky, hmyzem, bezobratlovci, myši a hraboši...

Adél 4. B

Ukazovali nám různá vejce různých dravců.

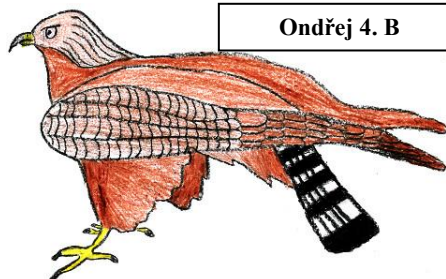
Sofie 4. B

Dozvěděl jsem se, že dravci mají duté kosti.

Luky 4. B

Gábi 2. C

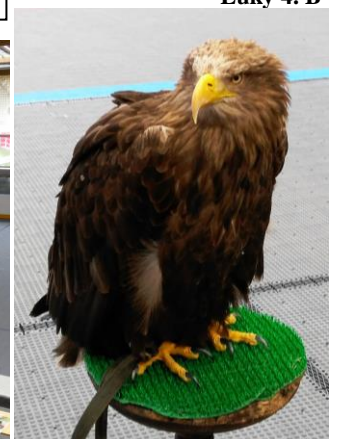

Ondřej 4. B

SKŘÍTCI

Má hlavičku jako žaludek, modrá očka z borůvek, větší úsměv nežli květináč a takové drobné pihy na brambůrkovém nosičku. To je skřítek Bušatýr, ale říká se mu Venda. Bydlí na blízké lísce, která má větve tak vysoko, že než se vyšplhá do koruny, potřebuje jít zase zpátky. Jo, ale na vnitřku domečku (i když je to spíš doupatko) si nechal záležet. Sehnal si koberec z mechu a ten je až z javorového lesa a je krásně heboučkový. Má okýnka vyzdobená sedmikráskami a teploučkou vanu ze skořápky oříšku. Je pracovitý, každý ho má rád.

Miša 4. B

V chaloupce obklíčené stromy žije skřítek Šmudla, který vždy vstane s dobrou náladou. Opravdu rád snídá cereálie s mlékem a přitom se dívá na televizi. Pak jako obvykle jde s košíčkem do lesa na houby, aby si mohl uvařit k obědu houbovou polévku. Odpoledne jde se svým psem Puňtou na procházku a večer jde opět spát s klidnou myslí. Těší se na další den.

Adél 4. B

JE ČAS DÝNÍ

RUKODĚLNÝ KURZ

PRÁCE NA ZAHRADĚ

Ve čtvrtek 10. 10. jsme šli se třídou na faru na rukodělný kurz. Rozdělili jsme se na dvě skupiny. První skupina šla vyrábět do truhlářské dílny. My – druhá skupina jsme pracovali na zahradě Anežky České. Hrabali jsme listí, hledali a poznávali dřeviny a vyráběli růžičku z listí. Práce na zahradě mě bavila. Příští týden půjdeme do dílny. Vyrobitme si pěknou truhličku, do které si budu ukládat dárečky na Vánoce pro své rodiče a sestru.

Štěpka 5.A

PRÁCE V DÍLNĚ

10. 10. jsme první dvě hodiny strávili na faře a vyráběli jsme si v truhlářské dílně vlastní truhličku. Jako první nám pan Miloš vysvětlil postup práce, používání strojů a řekl rozměry budoucí truhličky. Pak už jsme si nařezali prkýnka, vyhladili smirkovým papírem a vyvrtali na daná místa dírky. Potom jsme do nich vlepili dřevěné kolíčky. Více už jsme toho nestihli, tak jsme si ty díly srovnali na hromádku a podepsali. Těším se na příští hodinu, kdy si truhličku dokončíme.

Káťa S. 5.A

PERLIČKY Z NAŠICH LAVIC

- Zmenšený obraz Země je Měsíc (globus)
- Nejvyšší naše hory: Krakonoše

SÍLA LIDSKOSTI

Za tento dojemný film vdčíme režisérovi Matějovi Mináčovi. Hlavní postavou filmu Síla lidskosti je muž Nicholas Winton. Mnoho dětí mu vdčí za svůj život. Ještě předtím, než měla vypuknout 2. světová válka, se Nicholas rozhodl, že zachrání děti, které měly být odvezeny do koncentračních táborů. Nicholas sehnal doklady, peníze a poslal 669 dětí vlakem do ostatních zemí, aby je zachránil. Když mělo být posláno posledních 249 dětí, Němci si vymysleli, že potřebují ještě peníze, jinak vlak neodjede. Nicholas se snažil sehnat peníze, ale bylo pozdě. Vypukla 2. světová válka, takže vlak neodjel.

Františka 5. C

Bohužel poslední vlak do Velké Británie nestihl odjet. Všechny děti z vlaku byly odvezeny i s jejich rodiči do koncentračního tábora. Ani jedno dítě nepřežilo. Po válce většina dětí své rodiny nenašla. Válka vzala mnoho lidských životů. Nedovedu si představit, že by mě rodičům někdo vzal. Film se mi líbil. Každý z nás by se měl zamyslet nad tím, co se stalo a co by se už nemělo opakovat.

Tomáš 5.A

Kdo to vlastně byl Nicholas Winton? Při okupaci Československa (1938) jel do Prahy se svým kamarádem. Po nějaké době pozoroval, že židovským rodinám hrozí nebezpečí. Rodiče, kteří chtěli zachránit své děti, šli za Nicholasem Wintonem. Nicholas Winton 50 let tajil svoji minulost. Byl to smutný a hezký film. Nejenom já jsem plakala. Doufám, že takových lidí jako byl Sir Nicholas George Winton bude ještě mnoho. Zemřel 1. 7. 2015 ve věku 106 let.

Šárka 5.A

DRUHÁCI V KNIHOVNĚ

Ve čtvrtek 3. 10. jsme navštívili knihovnu. Nejvíce se mi líbilo, jak pán kreslil obrázky. Jeho přezdívka byla Vhrsti (Vojtěch Jurík). A četl nám o princezně, která skákala o tyči. Všichni princové ji chtěli za ženu. Princezna řekla, že si vezme toho, kdo zabije strašlivého draka. První princ se

propadl do bahna. Druhý princ jel na loď a zajali ho tam domorodci. Třetí šel na jih a zapadl do sněhu. Čtvrtý princ šel hluboko do lesa a na skále vidí draka, jak leze na skálu. Nemohl nahoru ani dolů. Princezna si nakonec vzala čtvrtého prince.

Váša 2. C

Evelína 2. C

Rukodělný kurz se konal na faře. Rozdělili jsme se na dvě skupiny. První skupina šla pracovat do dílny se dřevem a druhá na zahradu. První skupina vyráběla první část dřevěné krabičky a druhá růži z listů. A poté shrabali listí na zahradě. Příští týden se vyměníme.

Adéla 5. C

ČTVRTÁCI POPRVÉ NA DOPRAVNÍM HRŠTI

Jak si vyrobit odpadkový koš a stůl za pár korun

Na koš budeme potřebovat: nůžky, lepidlo, balicí papír a krabici od pracího prášku. **Výroba:** Nejprve sundáme držadlo z krabice. Na část krabice namažeme lepidlo (např. na bok) a přiložíme balicí papír. A takhle pokračujeme celou dobu, než máme polepenou celou krabici. Pak už jen odstříháme přebytečný papír a máme hotovo. **Náročnost:** 4 z 5 kvůli přesnému stříhání a těžkému lepení.

Jak si vyrobit stůl

Budeme potřebovat: Nůžky, lepidlo, balicí papír a velkou silnou papírovou krabici např. od jablek. **Výroba:** Krabici otočíme tak, aby byla dnem nahoře, aby vypadala jako stůl. Pak na bok namažeme lepidlo, pokračujeme přes dno až na druhý bok. A zbytkem balicího papíru pokryjeme zbytek krabice. Přebytečný papír odstříháme a máme hotovo. **Náročnost:** 3 z 5, není zde tak náročné lepení. **Vychytávky:** Nejlepší je použít pevný balicí papír, jaký se vám líbí a hodí do pokojíčku či domácnosti, z lepidel bych doporučil tyčinkové lepidlo, nejlépe Herkules nebo Kores. (Vojta Kleisner, 7.B)

Vánoce se blíží!

Určitě se divíte, proč máte v říjnovém čísle text o vánočním věnci. No, Vánoce jsou za dveřmi. Schválně, kolik dní nám zbývá do Štědrého dne?

Věnce se užívaly už před příchodem křesťanství. Luteráni tento zvyk zavedli v šestnáctém století. Tradice adventního

věnce byla založena až v 19. století v Hamburku německým protestantským teologem Johannem Wichermem (1808-1881). V roce 1839 vyrobil předchůdce dnešních adventních věnců věnec ze starého dřevěného kola, na němž nalepil 19 malých červených svíček pro všední dny a 4 bílé svíce pro neděle. Každý den se zapalovala další svíčka, v neděli velká bílá, v ostatní dny malá červená.

Dnes už jsou věnce různorodé a ozdoby, svíčky a barvy závisí jen na naší volbě. Věnce můžou být i dřevěné, kulaté, viděla jsem již i tvar srdce, oválu. V příštím čísle se podíváme na to, jak takový věnec vyrobit. (Barbora Boušková, 6.B)

Zdolané ledovce?!

Horolezectví lze považovat za druh sportu, za životní styl nebo za druh relaxace. Při horolezectví je povinná výbava jako třeba sedací úvazek (sedák), lano, lezečky, mágo nebo také přilba. Horolezce nelezoucí v horách někdy označujeme pouze jako lezce, a ne jako horolezce, ale není to pravidlo. I lezení vám umožní mít více svalů. Když lezeme po ledovcích nebo po skále, může se stát, že nám podklouzne ruka a může se urvat malý kámen ze skály. A proto se obecně horolezectví považuje za nebezpečnou činnost. U

olympijské hry jako soutěžní sport. Avšak při všech typech lezení musí mít lezec jištění, bezpečnostní prvky...

Kdo si chce zasoutěžit, má příležitost, protože se koná mistrovství světa v ledolezení i ve sportovním lezení. Leze se buď na rychlost, nebo na obtížnost. Na umělé stěně musí však jeden druhého jistit pomocí speciálního jistítka, které se nazývá horolezecký kyblík nebo jul. Jistítka samozřejmě používáme i na vysokých horách. Lezec musí být navázán na lano, které zachytí za sedák, a udělá uzel, který se nazývá buď osmička nebo dračí uzel.

I mezi našimi sportovci jsou výborní lezci a v současné době je tím nelepším českým horolezcem Adam Ondra, který se zařadil do žebříčku nejlepších světových lezců již ve svých dvanácti letech.

Pokud byste si chtěli jít lezení na umělé stěně vyzkoušet, máte příležitosti v Plzni. Zde máme vysoké stěny, známé jsou například v TJ Lokomotiva a v Koloseu. Tato stěna je spojena dokonce s bouldrovou stěnou. Koho by lezení zajímalo, nabídka je velká, ale zájem také. Musíte prozkoumat různé webové stránky, kde zjistíte, kam se můžete ještě přihlásit. Jeden z plzeňských klubů se jmenuje V tahu, v něm jsem členem mimo jiné i já. (Simona Šmídová, 6.B)

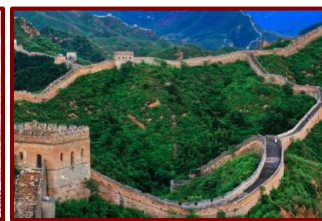
některých odvětví existují specifická pravidla lezení. Vedle horolezectví, kdy se leze na skalách, máme i ledolezectví (drytooling). To spočívá v lezení na ledové stěně, která může být přírodní nebo uměle vytvořená. Dokonce jsou snahy dostat tuto sportovní aktivitu na zimní

Výhra, prohra, výhra...

Měsíc po zahájení školního roku, to je ten čas, kdy všechny sportovní ligy začínají, anebo jsou už rozjeté. Přináším zde zprávu o volejbalovém poháru starších žáků. 5. - 6. 10. se konal v Hradci Králové. Hrát se začalo v sobotu 5. 10. v 10.00. My jsme ale měli první zápas od 11.30, proto jsme mohli vyjždět o dost déle než ostatní týmy. Cestou nás zastihl přívalový déšť, při kterém nebylo vidět ani na krok, a když jsme konečně dorazili do Hradce, vysvitlo sluce. Došli jsme do obrovské haly, byla opravdu obrovská, avšak když jsme přišli do šatny, byla tak malá, že jsme se do ní sotva vešli, a ještě k tomu se k nám později do šatny nasáčkovaly další dva týmy, takže něco najít byl fakt oříšek. Před samotným zápasem jsme se věnovali rozcvičení a po dvaceti minutách jsme začali hrát proti Českým Budějovicím. Vyhráli jsme dva nula na sety, takže to byl vážně skvělý začátek. Poté jsme sice zápas prohráli, ale byli jsme připraveni vyhrát proti favoritovi, což byl Nymburk. Začátek setu jsme prohrávali, ale potom jsme vyhráli. Šli jsme tedy do druhého setu s vítězstvím, avšak tento i následující set jsme prohráli. Zcela vyčerpaní jsme se šli ubytovat. Ubytování bylo celkem dobré, měli jsme na pokojích i záchod. Po vydatném spánku jsme ráno odevzdali klíče a šli jsme odehrát poslední 4 zápasy. Vyhráli jsme pouze jeden ze čtyř a postoupili do druhé osmičky. To znamená, že jsme skončili 15. Byl to skvělý turnaj a moc jsem si ho užil. (Jan Eckhardt, 8.A)

Nejdelší stavba světa

Velká čínská zeď patří bezpochyby mezi největší stavby světa a i mezi nejdelší. Nedávno se zjistilo, že je Velká čínská zeď dlouhá 21.000 km (což je skoro třikrát více, než jsme se domnívali), protože byly objeveny nové části zdi staré přes 2.000 let. Velká čínská zeď se táhne přes celý sever Číny. Byla postavena na obranu před kočovnými Mongoly, kteří podnikali nájezdy do Číny a na obranu Hedvábné stezky. Celou zeď bránilo přes 750.000 mužů. Ve skutečnosti nejde jen o jednu zeď, jde o 16 různých zdí. Velká čínská zeď byla dostavěna na počátku 17. století za dynastie Ming a začala se stavět ve třetím století př. n. l. (to je okolo 1.800 let stavby). Zeď samozřejmě není souvislá, je prokládána přírodními překážkami (např.: horami, řekami). A tady jsou nějaké zajímavosti: kdybychom spojili všechny výběžky Velké čínské zdi a natáhli je za sebe, spojili bychom póly naší planety. Stavitelé do malty použité na stavbu zdi přidávali i rýži, proto stojí zeď ještě dnes. 😊 Při stavbě zdi zemřelo nejméně 400.000 – 1.000.000 lidí, kteří byli pohřbeni do zdi. Když byla jedna část zdi napadena, dostala se zpráva na druhý konec zdi za jediný den. Velká čínská zeď ovšem nefungovala moc dobře, protože byla moc velká na to, aby se dala bránit celá, byla moc nízká a bylo v ní hodně mezer. Obránci používali na signální ohně vlčí trus. Je sice pravda, že je zeď vidět z oběžné dráhy Země, ale není vidět z Měsíce. Paradoxem je tvrzení, že je zeď vidět i z vesmíru, jež vzniklo už před sto lety, kdy člověk ve vesmíru ještě nebyl. 😊 (Adam Bardoun, 8.C)

Snad tě nic nezaskočí

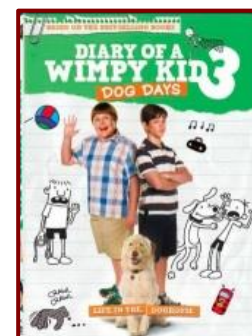
Skautské hry se konaly 5. 10. 2019. na Ostrově od 14.00 do 16.00 hod. Připraveny byly vědomostní i sportovní disciplíny, na příklad lukostřelba, krmení Balů, vázání uzlů, poznávání zvířat, poznávání dopravních značek a otázky typu - kolik má chobotnice chobotů nebo kolik jehličí má dvoumetrový dub - a poznávání stromů. Nakonec jste si mohli vybrat cenu a opéct buřtu.

Účast byla z pohledu organizátorů veliká, ale organizátorů bylo málo. Přesto jsme si den moc užili a děkujeme, že jste se přišli bavit s námi. (Filip Hančík, 7.B)

Deník malého poseroutky i v kině

V minulém čísle Podlavičnicku byl článek o knížkách z řady Deník malého poseroutky (dále jen DMP), ale nedozvěděli jste se nic o filmu. Na film se můžete jít podívat vy, kteří jste přečetli všechny knížky a chcete vidět film, nebo vy, kteří jste knížky ještě nestihli přečíst, ale chcete vidět pěknou komedii. Podle knih dosud vznikly 4 filmy: **Deník slabocha**, 2010 (podle knihy DMP1: Zápisky Grega Heffleyho), **DMP 2**, 2011 (podle knihy DMP 2: Rodrick je king), **DMP 3**, 2012 (podle knihy DMP3: Poslední kapka a DMP4: Psi život) a **DMP 4**, 2017 (podle knihy DMP9: Výlet za všechny peníze).

První díl režíroval Thor Freudenthal, další díly již natočil režisér David Bowers. Hlavní postavu Grega Heffleyho hrál Zachary Gordon. V posledním díle už Zachary nehrál, protože byl už na roli moc starý, neboť v době, co se film natáčel, mu bylo 19 let. Místo něj ztvárnil Grega herec Jason Drucker. Dohromady 4 filmy vydělaly v kinech 265 milionů amerických dolarů, což není málo, a je jasné, že tyto filmy diváky baví.

A kdo je Zachary Gordon, hlavní hrdina? Narodil se 15. února 1998, dnes je mu již 21 let a měří 1,75 m. Hrál například ve filmech Vlastní pravidla, Zvláštní škola a daboval ve filmu Madagaskar 2 Útěk do Afriky.

Osobně doporučuji film i knížku. U obojího se pobavíte a doufám, že se vám budou líbit stejně jako mně. (Dominik Silovský, 7.B)

BMX freestyling

Vítejte u druhého dílu rubriky o adrenalinových sportech, tentokrát BMX freestyling. Jedná se o sport, který vznikl ze street zábavy, podobně jako skateboarding. Při této aktivitě jde o jízdu na kole, které má speciální rozměry, což je právě BMX kolo. Jízda na tomto kole je doprovázena různými triky a akrobatickými prvky, které s nimi cyklista dokáže provádět. Jde o prvky různé náročnosti a u různých soutěžích a vykonávat toto vrcholově. Původ tohoto sportu je v bikrosu, což je příprava na motokros. Samozřejmě byl, jako další kontroverzní aktivita, odsuzován, dnes o něj zájem roste a je zde víc a víc

zájemců. BMX freestyling má několik druhů disciplín. Patří mezi ně: dirtjump - jde o jízdu přes uměle vytvořené překážky, hlavně z hlíny; street/park - jde o nejnámější způsob, tedy jízdu na rampách a překážkách ve skateparcích; vert/minirampa - jedná se o akrobatickou jízdu na u-rampě; fiatland - jde také o akrobatickou jízdu podobnou krasocyklistice. Učit se tento sport můžete nejlépe s lektorem, jelikož jde o ne/bezpečný sport. Když ho umíte, je skvělý pocit se na vás dívat. A vám tento sport kromě adrenalinu přináší také velkou radost. Tak třeba tohle bude vaše volba ... (Daniel Noska, 9.B; ilustrace Matěj Sýkora, 7.B)

Aplikace na dosah

TickTick - Máte rádi dobře organizované úkoly, připomínky nebo poznámky? Jestli ano, toto je aplikace přímo pro vás. Pište si poznámky, rozvrhněte si den, nebo si odškrtněte úkoly. Sdílejte svá data mezi svá zařízení a mějte vše hezky pod kontrolou. Shrnutím to je aplikace na zlepšení vašich dnů organizováním.

Night Sky - Tuto aplikaci si zamiluje každý, kdo se o vesmír zajímá jen zřídka. V aplikaci můžete vidět noční oblohu se všemi družicemi, hvězdami, planetami a ilustrovanými souhvězdími. Objevte zákraky vesmíru na živé 3D obloze, která se pohybuje podle toho, kam se s telefonem díváte. A ještě k tomu všemu můžete též získávat upozornění na blížící vesmírné události.

Google docs - Kdykoliv, kdekoliv a jakkoliv můžete psát textové dokumenty pomocí této aplikace a vašeho mobilního telefonu. Potřebujete k tomu jen a pouze svůj google účet. Vytvářejte nové dokumenty, nebo upravujte existující. A nemusíte se ani obávat ztráty dat, protože se soubor automaticky průběžně ukládá.

Všechny aplikace jsou zdarma a stáhnete je na android i iOS. (Filip Čížek, 8.C)

Padající z bedny

Brawl stars je multiplayerová mobilní hra (hra pro více hráčů) typu free to play. Jedná se o kombinaci strategie a střelečky. Vydání se dočkala dne 28. prosince roku 2018 od skupiny vývojářů Supercell, která ji umístila na Android i iOS.

Hru lze hrát i s kamarády v různých módech, které většinou trvají jen do tří minut. Mapy se mění každý den, a to zvyšuje chuť si zahrát znovu. Můžete si vybrat z postav, které vám padají z beden, které dostáváte za hraní bitev v různých herních režimech. Máte k dispozici i obchod, kde si za reálné peníze můžete koupit samostatnou postavu nebo prémiové lepší bedny, z kterých máte větší šanci, že vám padne nová postava. Postavy můžete vylepšovat. To, co vás motivuje hrát dál, jsou poháry. Pokaždé, když vyhrajete, dostanete 8 - 10 pohárů podle toho, jaký mód jste hráli, ale o poháry můžete i přijít, můžete je totiž prohrát. Za každých sto pohárů máte nějakou odměnu, např. vzácnější bedny nebo samostatnou postavu. Přeji hodně štěstí do začátku. (Josef Zíka, 6.C)

Sport u nás a ve světě

V tomto článku se opět dozvíte nejzajímavější informace ze světa sportu za měsíc říjen.

Počínání Slavie v Lize mistrů UEFA začalo velice dobře z hlediska výkonů. Slavia se dostala bohužel do tzv. skupiny smrti, kde úradují Inter Milán, Barcelona, Dortmund a právě Slavia. I přes nevelká očekávání se Slavia v úvodních třech duelech předvedla skvěle. První zápas byl s Interem na jeho půdě. Slavia do Itálie jela jako outsider, který však může překvapit. Pražský celek nakonec předvedl opravdu velmi dobrý výkon a vybojoval nečekanou remízu 1:1. Zněly názory, že Slavia byla dokonce lepším týmem. Dalším soupeřem byl Dortmund a pro Slavii stejná situace. Slavia hrála doma a stadion byl víceméně plný. Opět se předvedla v dobrém světle, i když padla

0:2. Snad jen stačilo více proměňovat šance a dříve se dostat do vedení. Avšak opět velká chvála od soupeře byla na místě. Poslední z trojice utkání byla na řadě Barcelona. Slavia si zápas chtěla užít a ukázat se. Ale stalo se nejen to. Po Messiho rychlém gólu sice byly hlavy dole, ale Pražané i tak tlačili a dočkali se vyrovnání. Nakonec však Barcelonu v závěru spasil Suárez s pomocí slávistického hráče. Slavii opět chyběla efektivita zakončení a skvělý brankář na druhé straně. Právě ten také řekl, že jeho celek má tři body nezasloužené a že Slavia má budoucnost. Snad veškeré té chvály dokáže pražský celek využít a vyzdvihnout se i v tabulce.

Úvodní kola Tipsport extraligy sice začala už v září, ale v říjnu pokračovala další polovina úvodních kol. Do extraligy přibýlo Kladno a Karlovy Vary. Mezi hlavní favority od počátku nepatřily. Těmi naopak byly – Brno, Liberec, Třinec. Jednalo se asi o největší favority. A takovým černým koněm měla být Sparta, která - na její poměry po velmi nepovedené minulé sezoně - přibrala několik posil a čekal se od ní nějaký výsledek, ale nikdo nemohl tušit. Po prvních třinácti kolech a pohledu na první místa vás nic nezaráží. Snad jedině čtvrté místo Varů, které se do soutěže opět vrátilo a po dlouhé době velice dobře. První příčku drželo Brno, následovala Sparta a Třinec, takže favorité neklamali. Na chvostu tabulky se naopak drží Zlín a Pardubice, které loni sotva nespady níže. Dalším celkem u chvostu je nováček Kladno, které i s Jaromírem Jágrem nezažívá dobrý vstup. Jediným překvapením snad byl jen scalp Plzně, která se třemi zápasy k dobru držela sedmou příčkou. Zatím se tedy nedá mluvit o překvapení a překvapivých výsledcích. Všechno zatím jde podle očekávání, tak uvidíme, jak boj o Masarykův pohár nakonec dopadne. (Daniel Noska, 9.B)

Podlavičnick - časopis pro lidi školou povinné, začátečníky i pokročilé. Vydává Základní škola Dobřany, příspěvková organizace, tř. 1. máje 618, 334 41, tel. 602 658 066, e-mail: jpsf@email.cz. Redakce: redakční kroužek pod vedením Mgr. Michaely Hlaváčové: 6.B: Martin Škarda, Barbora Boušková, Simona Šmídová, 7.B: Ondřej Davídek, Filip Hančík, Vojtěch Kleisner, Dominik Silovský, Matěj Sýkora, Marie Tomášková, Anna Umnerová; 8.A: Jan Eckhardt; 8.C: Adam Bardoun, Filip Čížek; 9.B: Daniel Noska. **Koordinátorka příspěvatelů z 1. stupně: Mgr. Alena Formánková. E-Podlavičnick** - internetová verze na www.zsdobrany.cz: Mgr. Jana Fialová. **Editace: Mgr. Jaroslav Šedivý a Mgr. Alena Formánková. Časopis tiskne a sponzorsky podporuje:** Prima Press s.r.o., Borská 44, 316 00 Plzeň. Časopis č.2/19/20 předán k tisku 28. 10. 2019. **Veškeré příspěvky, dotazy, soutěžní listky a inzeráty předávejte redaktorům časopisu.**